

едно лѣкарство въ нѣждно време скорестъ-та да се употреби. Обаче до катъ не дойде челоуѣкъ въ совершеный возрастъ, помое-то расѣжденіе, никогда не треба да говори безъ предѣготовленіа. Кога бы се обаче нѣкой доволно утвердилъ въ красно-рѣчіе-то, тога може онъ во времени-те обстоятелства свободно да говори. Онѣа, кои-то са были долго време вѣрзани, като се послѣ пакъ отпѣснатъ немогатъ да ходатъ чрезъ долгаго свѣзаніа, но падатъ на самъ нататакъ. На такоу истый начинъ ще да са и онѣа, кои-то са держали долго време свой разговоръ вѣрзанъ, такожде и тога, когаще да говоратъ безпредѣготовленіа, треба истый-а начинъ на предложеніе-то весма да сохранаватъ. Ако бы се обаче не промысленно допѣстиао на млади челоуѣцы да говоратъ, нсто тако бы ги научили сосъ това допѣщеніе на бесполезно-то и на нестерпѣливо-то пѣстословіе. Еданъ наискѣсенъ живописецъ е показалъ единъ пѣть Апеллесъ, едно изображеніе както се говори, рече: това самъ живописалъ въ настоящаго мигновеніа ока. „И ако нѣ